

68510
2491

הכרזת מלחמה

אחרי קראטי בריווע - עמ' 16-17

יום רביעי, ט"ז בשבט תשמ"ח
6.1.1988

עישון: את מי זה מגעיל?

שושנה חן

בקרב הגדול על ריאוחיו של המעשן, נמצא הכסף הגדול בצד יצרני הסיגריות • שני מיליון דולר בארץ, ו-2.5 מיליארד דולר בארה"ב, מוצאים בשנה לפירסום • לא במקרה הושלך סופרמן לצידה של משאית, ועליה לוגו ענק של מארלבורו • מיטב המוחות בעולם הפירסום מגויסים לאיתור המתמכר הבוטנציאלי • למתנגדים לעישון לא נותר אלא הנדל נפשו. בקרוב, בטלוויזיה שלנו, יחלו התולעים מהחפיסה על שולחן בבית יקפה

עוד כמה מסעי פירסום נגד עישון על מעשנים לחדול מסיגוריהם מה כוח הפירסום של חברות הטבק אף הן עוברות עליהן האם יש לאסור פירסום סיגריות באמצעות דבריהם מתגלל כימים אלה מאבק חריף בנושא בפני הקונגרס האמריקני מונחת שתי הצעות. אחת תובעת לאסור לחלוטין פירסום סיגריות. השנייה דורשת להעלות את מחיריהן. מתנגדי עישון קיצוניים תובעים להציגו אל מחוץ לחוק.

היכרות עור את הירחון. קונסומר רפואי לפרסם באחד מגיליונותיו האחרונים תוספת גדולה שקדע חור גדול במסך העשן מכיוון והחסיס בין עולם הסיגריות והחסיס. הסיגריות האמריקניות, מכלה ברור כלל סובלנות כלפי הנושא, מחוץ אמונה שפירסום חומשי משקל ברמקוסיה ובחוק. אולם כיום הולך וגדל מיספרם של המתחילים לנהוג, אם אכן מינה הנושא על פירסום מצד מסוכן לבריאות כמו כסף.

הסכנה הבריאותית הסמוכה בעישון מוכחת כיום מעבר לכל ספק. טוען המאמר. לפי שירות הבריאות האמריקני מתים כל שנה בארה"ב 350 אלף איש שרובם נובעם בגלל עישון. מיספר זה גדול 50 אחוז מסך כל ההרגים מדי שנה בארה"ב מתאונות דרכים, שריפות, אלכוהוליות, רצח, התאבדות, איידס, עוקצין וחרוץין גם יחד. ההוצאות הרפואיות על מחלות שנגרם מעישון מוערכות ב-22 מיליארד דולר לשנה.

הערכת שירות הבריאות האמריקני, כשלושה עשרים מן המעשנים מתחילים לעשן לפני גיל 19. תעשיית הטבק האמריקנית מבינה בדיוק את המספרים הללו ומתחילה לפעול נגד הפירסום והשימוש של מכוניות שירות ללא תעשיית. למרות שאישי תעשיית הטבק מצהירים שוב ושוב, שיש נמנעים מסיגריות לצעירים, לסקנות והירחון המצב נשטף שונה. ב-1986 השקיע יצרני הסיגריות 33 מיליון דולר במדיניות. ב-1987 - מדיניות חלוצית וחפופה, המתבטא בקהל סדאם בן 6.1 מיליון בני נוער בילאי 17-12, וזה הסכום הגבוה ביותר שהשקיע בעיתון כלשהו.

אצלנו הגיע לא מכבר לסיומם מאבק ממושך בנושא פירסום סיגריות. בעקבות פנייתו של האגודה למניעת עישון לב"א, הופסקו פירסום סיגריות דרך כשרות. במסגרת "מסגרת" טענה האגודה בכתב-המשפט היתר, שהוצא הוא בהתאם להחלטת הרשות בצד, בעשירי במונח המתנגדים לעישון. להכריז מלחמה על אישי נהג המפרסם סיגריות בקהל השליש, שעה שהחוק הישראלי אוסר פירסום כזה בכלי תקשורת אלקטרוניים.

תעשיית הסיגריות האמריקנית איננה שומרת על המבולח שכיבול וזיכרון לצדו, ומחזירה לא כשלוש.

הידוע והעליון
התעשיית הסיגריות האמריקנית, ששקלה על פירסום סיגריות, עדיין מבידה המסכן לבני נוער, וכן הכללים האתיים שביכלה על עצמה תעשיית הסיגריות האמריקניות, מכתיבים בין השאר, איסור על פירסום ועידוד מבידה המסכן לבני נוער, וכן

הנחשב למדיום האידאלי לחידור אל בני נוער. הדוגמאות רבות. באולם קולנוע במסצ'וסטס הקרינו מדרה לסיגריות "קולי לפני הסרט. שילגיה". בשיטת מבולחיל הילס הפופולרי, נוגה הניכר איר מרפ משאית סיגריות, פותח הפיסה כשם "לאקיס", ומצדד לעבר המצלמה. אלו הן סיגריות פוטנציאליות מאוד בין הילדים. אבל אני, הוא מוסיף, לא מעשן לאקיס. אני מעשן קנט ארוך. בסרט, סופרמן, חלק ב' מעשנת הניבורה, לויס לייז, מארלבורו בששורת. סופרמן מושך אל צידה של משאית, הנושאא בגדול את הלוגו הארוסלכן של מארלבורו.

ירחון אנטי-עישון, המופיע בקליפורניה, חישב ומצא, כי מדי שנה מחלקים היצרנים חתם סיגריות בערך כולל של כ-10 מיליארד דולר. הווק האמריקני, בדיוק, אוסר להעניק סיגריות חתם לאנשים הנראים בני פחות מ-21. בשטח, מתעלמים מחלקי הסיגריות מהחוק. אגב, גם הווק הישראלי מסיל מיגבלות על פירסום הסיגריות. בין השאר אוסר להשתמש בפרסומות בדוגמנים מתחת לגיל 40.

הכללים האתיים שביכלה על עצמה תעשיית הסיגריות האמריקניות, מכתיבים בין השאר, איסור על פירסום ועידוד מבידה המסכן לבני נוער, וכן

התעשיית הסיגריות האמריקנית, ששקלה על פירסום סיגריות, עדיין מבידה המסכן לבני נוער, וכן הכללים האתיים שביכלה על עצמה תעשיית הסיגריות האמריקניות, מכתיבים בין השאר, איסור על פירסום ועידוד מבידה המסכן לבני נוער, וכן

התעשיית הסיגריות האמריקנית, ששקלה על פירסום סיגריות, עדיין מבידה המסכן לבני נוער, וכן הכללים האתיים שביכלה על עצמה תעשיית הסיגריות האמריקניות, מכתיבים בין השאר, איסור על פירסום ועידוד מבידה המסכן לבני נוער, וכן

עמוד 4 ידיעות אחרונות

יום רביעי, 17 במרץ 1988 - 6.1.1988

על חוברת הסריאה של ויטבלו

מיטלו ומצאו מלח עזום של חוטי סריאה באיכות משלה, בשלל צבעים מרהיבים, במגוון סוגים וחומרים, מאגנור עד טוויד, והלחית של חשונה - חוטי כותנה לאנשים הרגילים למגע צמר. וזה רק על קצה המסרטה.

את חוברת הסיגוריה החדשה של ויטבלו, המכילה 75 דגמים מקוריים ויפחיתים עם תוראות סריאה פשוטות וברורות - ניתן לחשיך בחניות חסריה המבדורות וברשת טיטמסקי.

מקדא מין الأصل

מבצע פרסים ענק במשביר לצרכן: "קולף היופני של רבלון"

לרגל חציונול רבלון בישראל
חגיגה של פרסים
* הגרלה של שעון קארטייה בשווי 5,270 ש"ח
* 19 מערכות לבוש של מרקס אנד ספנסר
* פרסים מידיים ללא הגרלה: סט סכו"ם יוקרתי, מטריה תוצרת חוץ, מוצר של רבלון

פרסים ללא הגרלה! כל אחד זוכה! בניסיון לאחד מבתי הכל"ב של המשביר לצרכן תגביל קוף אס ששוויו 11 נקודות. קוץ את הקוף לדובן רבלון במשביר לצרכן, ובנקודות 2 מוצרים תגביל קוף נוסף ששוויו 10 נקודות; עכשיו בידך קלפים בסך 21 נקודות, המקנים לך זכיה מיידית ללא הגרלה באחד מהפרסים הבאים: (1) מערכת סכו"ם יוקרתית (2) מטריה תוצרת חוץ (3) מוצר של רבלון.

ההגרלה הגדולה
בכל קניה של 100 ש"ח ומעלה - תכנסו להגרלה שבה יועלה בגורל פרס יקר עוד: שעון קארטייה בשווי 5,270 ש"ח.

המשביר לצרכן
REVION 25

יהודית אוריין

ומה שלא הספקתי לשאול

בינג קרסובי, מיליונרים כבר לא נהיה.

השאר הניעני מכתב משלטר, דוק, גיריון 1156, בו נזכר כי אברהם בן ציון - הקדש מניחוק, על שבתם ציון, בוליוול אורח יחיד ציון כוננת האמריקן מלובאכין שליט"א. מי העלה בדעתו שגם בחבר רבני קוראים את "מגילת מורדניס"?

מזל או אופי?

בעקבות מפולח 1929

בולטת, יזמר בינג קרסובי בקל יורד חרדיסן את שיר פושטי הרגל החד - אהא, נרד לי פרושה. אליה מקסימה, אבל מחבר, שהיה מוקדם מדי לבבות את המיליונרים המוששים. שבע שנים ארץ שיקום הבורסה והכלכלה האמריקני עם הנדרייל של רלאנו רוחולט. והנה, מספרי לי יוסי שרה, אורח מרורינו, לא חלפו עשר שנים ו-80 אחוזים מהמיליונרים שהתרחשו, חזרו והיו למיליונרים. אל תגדו למפסידים עושי, אולי הוא מול, אולי הוא אושי. שבע יסול מיליונר וקט. אה, שלא. האסטרול במפולח אף פרושה, מיליונרים כבר לא נהיה.

פינת הטוב-לב

סגס רבילות. כמה לילות ישנו הצמר החיוני מרושן-חלוחים, בביתם חורש בדובע המסלמי, מאו חנוכה השתא

האסטרולוג הראשון לשמים, הוא פנס באלוהים, כסובו אמר כבעתה: היא שורה.

איך לרכוש ידידים

רוד אשכול איס הפירסום, שהשכאב כלבנון החליפוה לא פעם בארץ שרה, הרוחק ממנו מרוק רב - סיפר לי סיפור אפטימי כשהנכח בא לבקר את אביו המגילי בבית אבות, מצא את הישיש במצב רוח מרומם. מה שלומך אבא? - מצויין. מה כל"כ מצויין? - חשמע, מאו שאני סגילי, אני מכיר כל יום אנשים חדשים.

מי ביקש תרומות?

קרא הצעת חוקה זו, והסיק את חזיתו. לא צריך לשלוח תרומות.

האם, במשול של דבר יורה לנו שלמות הרחל לאו האמנה מקשרת אחנו, אך המרע עושה אותנו לאנשים מקיימת.

עליזים במצרים

הספרות הכללית והמדרשים שלנו הקרימו את המסכילוגיה במאות שנים. אריסום ואלקטרה הקרימו את התסביכים הפורייאניים שלהם ב-2500 שנים. מרדכי האגדה אף הם הקרימו את המוששים המסכילוגיים המורדניים. חיות מרדכים על "האני חעילין" המעצב על-ידי האב, שהוא קובע את המצפון שלנו, את מסורתנו של המוסר. כי מסורת האגדה על יוסף הצדיק כפרשת אשח פוסיסר, בן מורת יוסף, מסורנו ומסלל בשער - לפי רשי - נשמט לא היתה עשויה מנירוסטה. יוסף בן שכ"ע עשרה שנה, והיה עומד בכל חומי, אלא משענר ארסוסו לבצע באשת ארזינו את זממה, נצבה לנגד עינו. רמות רוקנו של אביו יעקב, קט נשמט מנעוניתו ושכח ליקח את העילי. מה רמת רוקנו של אבא, אם לא האני חעילין.

ובענין זה מגלים חרדילי בקיאות רבה בדוראין. יש מבורח, שפוטסר, שהיה מרים פרושה, רכש לו את יוסף על מנת שיבוא על אשתו חתויה. ומספרת לי אחת הקוראות, המבקשת לשמוע על ילום שם, כי בבאשית רבא נרמז חידוש מהי עדי יותר. על סרס פרושה נאמר, שנכנסת בגופו, מלמר שלא לקחו אלא לחשמל. וסרסו הקב"ה בנוש, תרגמו פוסיסר והומוסכסאל המורקו חמד את יוסף שהיה. יסיתתואר ויסיתתואר" כראשית, ל"ט, פסוק ו', חלק וקטן אותו למשכב זכר. חמל הקב"ה על הצדיק, עמר וסרס באבוריות את חרדילי המצוי המורקו, את חעילין לא גידול אדוק במאורש-ניסיון.

איזה מין

ואב, בימים אלו נחלשת והכחש בכנסיה: חתולית. בענין חסידיים באמריקניע מונמי. אה אינר יכה לחיות ילד טוב היה לפחות וחי' בטיים" חתולין קראתי על חסידי בכנסיה המיתודיסטית בת 9 מיליון ומשור באמריקה הם אינם רואים בעין יפה את הנצח המסילטי שחלחל את האב. הכן הרהקושיש ביוצא, פורח וסוער" באנגלית גם לשון נצבה. תחלילי לאלוהים הוא חשמע אחת. ירד" פרושה, אהא כל אישיות חתולית מסכמה. בטיס-ני חתולית, מנשיק" מסר. לי, שבאשר עתה

לא מתלבשת כדי השגתי. (דגם של קלוד מונטנה, מאריז).

ל

מרות שרדכינו נפרדו, אנו מתכוונים לאותם דברים - כתב אבי מרדכי אוריין בצדאותו, ונגע בשפתיו בראשי. אצלו לא מתגשקים ולא מתגפמים. אצלי היתה אהבת הורים - אהבת כל האהבות - חיבור של שיער וקו דוקיני על המצח. וההי הכי רכה אהבה שאם מעניק לבחור. גם זה נועד מאדו בחצר הסירי גור. אבל איך שמה יודעים לשגוא. סגא, ר' שלמה בכלל, מעולם מעולם לא נישק את גברותיו, ולא הביס בהן. מיסכן, בחצר גור לא מעריכים בנות, והוא זכה להדחה נכונה.

גם לי קשה מאוד לנשק את בני הגברים שייחתיא. מעולם לא הנבתי, אף זה שנים שהוכי על-ידי האב, לימים, כשנעשים הורים, מכים את ילדיהם. והנה אצלו לא נוגעים. גם אני רק במצח או בנגד חר המגניתי. מאחבתי לגברים, כשתפחה כרסי, ביקשתי בנים בלבד. לא חשבתני, אן, שכמבורה האיומה הזו - אם הנבנים מאכזרת את השלוחה לעלמים.

למרות שרדכינו נפרדו, אנו מתכוונים לאותם דברים, מצאתי אן באוואו חתוביה. רוד מיקיה ויפוטיו בימיהם-השבעה בספרו המצויין. סגס קספני נוצאת ראונו סגס ידע פקשי אף ידע סגסגלי ארשין טיר. פקספני של, לא אצל גוטוידיון. על תבססם שלו לא תחילי לחתום חרשים למיליוני של דוח - שי רי למלס וחור.

כשיצא אבי למרחקים, היה בו 16, והוא אז מתחיל לא להאזין את חעילם. שבעה ימים ושנים איז מיסמר, בכל עת שיכא דבון מלפנינו, כל אימת שהצער יגבר עלינו, עובד יעובד עימנו. כמו שכותבת הנחורית דליה רבוקוביץ, אנו מתכוונים לאותם דברים, כי הוא היה חרדילי חתולית של סרס קרסובי. כל חעילם את בחו חורה, כאילו לימרה תפלות. בגללו אינני

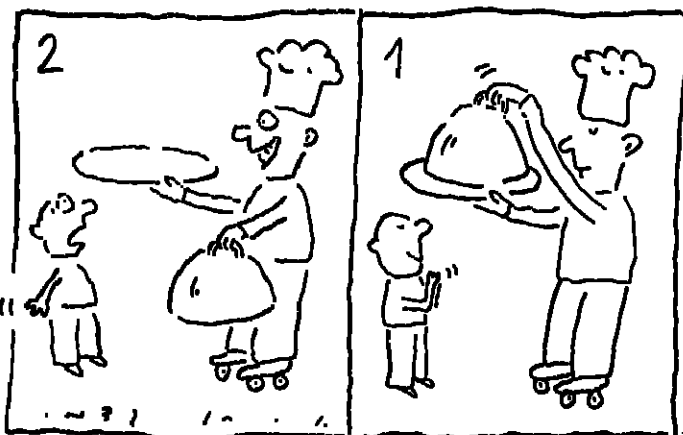

לילי ב'ובקע חתוללמ. כמה לילות מסר הכלל

הקדש מניחוק

האש
שבה
31005

מחכים לתוספות

כל השבילים: אם רוצים להבין אותם כראוי יש להציף אותם ברוטב של תבואה וסוף. כאן לא היה בום רי, לא מזה ולא מזה. הם היו יבשים, ואני לא רוצה להעליב. אבל טעמים היה כעין טעם תרנגולות, יותר מאשר טעם שבלול.

אומנם המסעדה מסוגלת תחת הכותרת של מסעדות צרפתיות, אך קוסטילונים היא פאכל מאור אמריקני - חסילונים עם מינון וקסוס. לא רע, אך לא מיוחד. גם החסילונים ברוטב נענע לא היו צרפתיים. הם רגוע יותר לנוסח סלואן המסטיין ברכה שם ובפלפל חריף. הטעם לא היה לגמרי רע. אך המנה לא הצריכה את שמנה. נענע כלל לא הורגשה כאן, משום ששקעה לחלוטין בשאר הטעמים. מאכלי נענע מיוחדים בדרך כלל לוויטנאמים. אך העיזר להם היא שהם משתמשים בנענע סתיו ופוטמים בה את האוכל. הם, כאן השתמשו בנענע בנושלת וכך איבדו במידה רבה את הענינות שלה.

לפי המסטיין יש לי כמה טענות. לרעיון, יש סטייק אמיתי, על האש, ויש צלי קריה, ואי אפשר לשלב אותם זה בזה. כאן קיבלנו משהו שבין זה לזה ועל כן לא פה ולא שם. בתור סטייק הרבר הזה שזה כיתור מיר רטב, בתור צלי קריה הוא לא היה רך דיו. סטייק אמיתי לא שוחה ברוטב, ואם רוצים להוסיף עליו ביראנו עם פטריות עשויים ואת המיטה. כיוון שמעבר לכל הדוסב המסייק נותר יבש למדי, הרי השחייה בתורם גם מיותרת.

המנות האחרונות היו מצוינות: עוגת מוס ועוגת כבינה מוקפצות, עשירות, מתוקות.

בתחשב בהם שהתוספות נשכחו, ושהמנות עצמן לא היו נרולות מדי, הרי המהיר, 105 ש"ח לארבעה לוג, נראה לי קצת מוגזם.

רוח ילם עוף בשקית

עוף במולא הוא לא בעיה, אם מכינים אותו לשקית צליה, וצולים לפי ההוראות שעל אריזת השקיות. המצוינות למילוי 400 גרם מיטיות משומרות: 2 כפות מטרון וילית קצוצה; 2 שיני שום קלופות; 3 מרסקות לחם לבן, טרונ במים וסחוט; מלח ופלפל; ביצה שלמה; חלבון ביצה; שמים את כל החומרים פרט לביצים במעבד מזון, ומעבדים יחד לתערובת אחידה. מערבבים לתוך התערובת את הביצה וחלבון.

ממלאים את בטן העוף בתערובת, וסוגרים את הפתח בקיסם עץ. מתבלים את העוף במלח, בפלפל ובעשבי תיבול עדינים (נמכרים בתערובת מוכנה, הקרויה "מייני-הרבים"). מכינים את העוף לשקית הצליה וצולים.

מאודה בחמאה ופרמזן

חשוב להקפיד על משך הבישול. כשהתבשיל מוכן, החלקים הדקים והעדינים צריכים להיות רכים אך המינים צריך להישאר מריר. בישול יתר גורם. המצוינות: 3 ראשי שומר; 50 גרם חמאה; מלח; 4 כפות פרמזן מגורד טרי.

מקדים את ראשי השומר, וחוזבים את הגבעולים עם העלים. שוטפים היטב תחת מים זורמים. מורסים למרסות דקות, שוטפים שוב ומסננים מעל להבה בינונית במשך כ-30 דקות, בלי כדי כוסית. מבשלים מעל להבה בינונית במשך כ-30 דקות, בלי כוסית מערבבים מדי פעם.

אם בתום הבישול נשארים חוללים בסיר, מגביהים את הלהבה ומאדים אותם. נוהרים לא להרוץ את פרסות השומר. בוקקים מלח וזוררים בגינה מעוררת. מערבבים ומכבים מיד את האש. מניחים לנפח הנושה מנוממת ומגישים חם.

שומר מטוגן

המצוינות: 3 ראשי שומר; 2 ביצים; כוס מירורי לחם יבש, לא מחוברים; שמן לטיגון.

מקדים היטב את ראשי השומר, חוזבים את הגבעולים עם העלים. לים עם העלים, ומסלקים חלקים פגומים. מורסים לגר ורסות דקות, לאורך, שוטפים ומסננים.

טובלים כל פרוסת שומר בביצים טרופות, ומצפים במירורי לחם. יוצקים לתוך בת שמן בגובה סנטימטר, ומחממים מעל להבה גבוהה. מטוגנים את פרוסת השומר על שיהיבו משני צידיה, מוציאים בכך מחוררת. ומסננים על מגבת נייר. אם יש צורך, בוקקים עוד מלח.

מגישים פושר או בטמפרטורת החדר, כרוסמת לבשר.

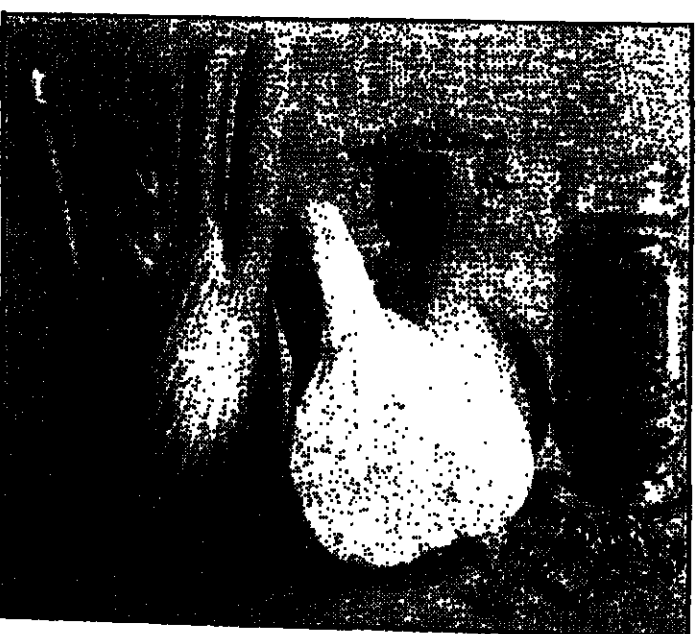
שולה מוזס

השומר הוא צמת רבישמושי את הגבעולים אוכלים כירה, בעלים בשתבשים כבעשבי תיבול ובורענים מתבלים מיני טאפה ומחממים. הוא בן למספות הבוכיים, וגדל בר בארץ ובכל אזור הים התיכון. ריחו וטעמו של השומר מזכירים את נוחח העראק ואת טעם סוכריות השוש השחורות. לריח ולטעם אחראי סוג של שמן אתרי, המשותף לשומר, לאגים ולצמח השוש (וליקוריצן). השומר מקובל מאוד בנכבה האיסלקי ובמטבח היווני, עוד מימי קדם.

החלק המעניין בשומר הוא הפקעת של בססי הגבעולים. אפשר לאכול את השומר חי, אך הוא מתוק וטעים יותר לאחר הבישול. הבישול מעבדים את ריחו העז ומשאיר ארומה בלבד. לשומר טעם מעניין, ומירקם המזכיר את זה של הסלרי. ערכם הקלורי של גבעולי השומר נמוך מאוד, כמו של שאר הירקות הירוקים.

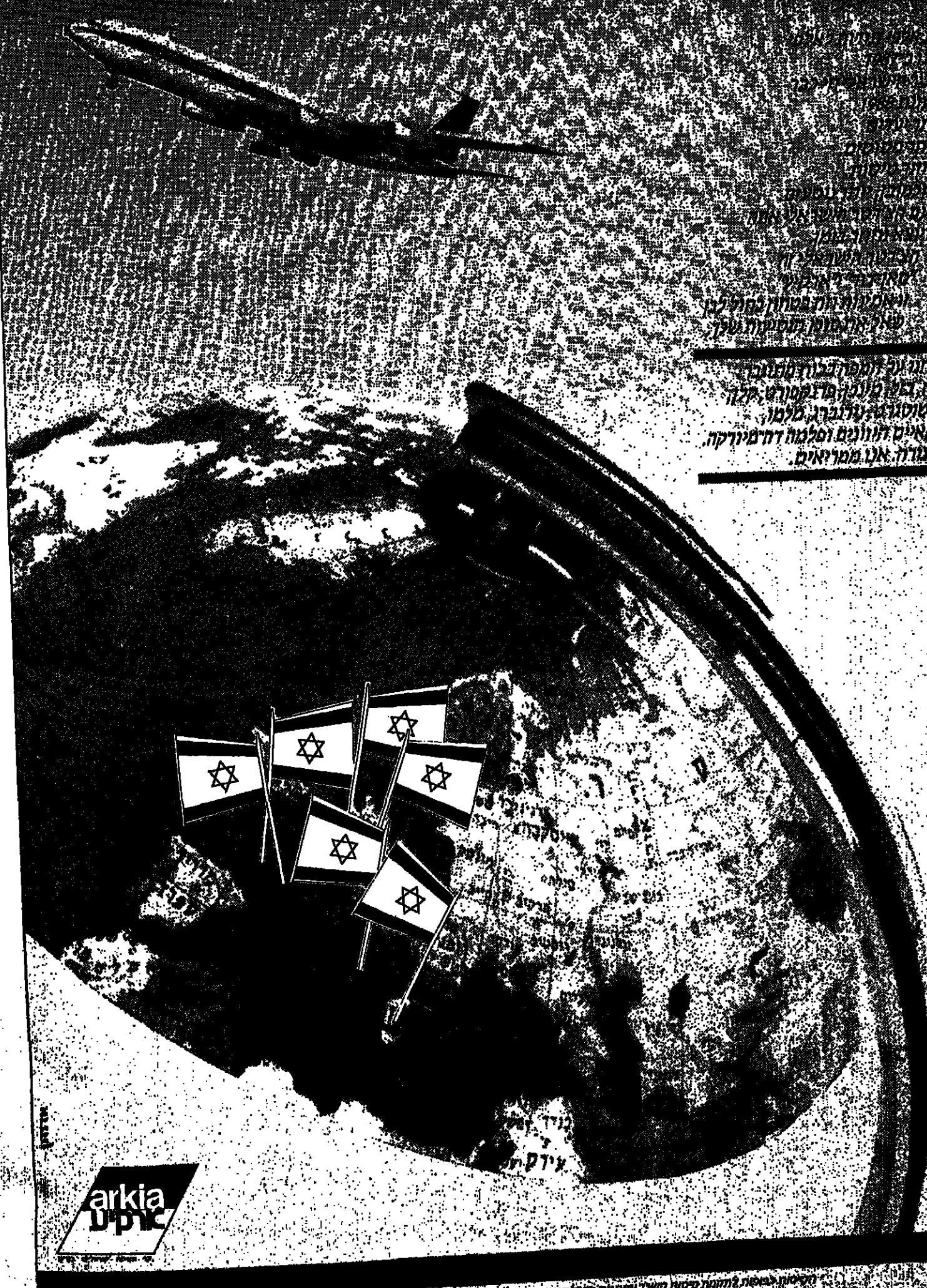
מגדלים שני סוגים של שומר: גדול וכדורי או מאורד ופחוס. לסלטים מומלץ להשתמש אך ורק בסוג הכדורי. הוא יותר מתוק ופריך ופחות סיבי. לבישול אפשר להשתמש בשני הסוגים, אם כי מהסוג הכדורי מקבלים תוצאות טובות יותר. עכשיו העונה. המחיר: 2.5-3 שקלים לקילוגרם.

השומר הטוב

צ'רטור ישראלי

1988 ממריא בגדול

הצ'רטור הישראלי הוא שירות המטוסי הישראלי הישיר הראשון, המאפשר לתיירים ולחברות מסחריות להעלות את מטוסי הציוד הישראליים לטיסות ישירות ליעדיהם. השירות יפעל מתחילת שנת 1988, ויהיה זמין ללקוחות מכל העולם. מחירי הטיסה יתאימו למחירי הטיסה הישירים, ויהיו זמינים ללקוחות מכל העולם. השירות יפעל מתחילת שנת 1988, ויהיה זמין ללקוחות מכל העולם.

מאן דו

כריסטופר פיץ: החוק מוגן

בין המהמרים והמפסידים בבורסה הלונדונית היו גם תלמידי בית ספר. הפסדיו של כריסטופר פיץ' הגיעו ל-20 אלף ליש"ט • האשם העיקרי הוא אולי משרד החינוך הבריטי, המפעיל בבתי הספר תוכנית "מודעות כלכלית" ב-10 השנים האחרונות • החוק אומר שאין לתבוע את ההורים על חובות ילדיהם. אם כך, מי משלם?

דרורה שביט

ניקוב ריס-מוגן: חלוק בשטח

שיעורים בהימורים

אבל בהמשכו של חוק הקטנים כתוב, כי הוריו של הקטן יוכלו להיתבע, אבל אך ורק אם התזוהו לכסות את חובותיו של בנם בכתב. אם נער מתחת לגיל 16 עומד לקנות רכוש כלשהו כמו מכונית, והוא מציע עצמו כבן יותר מ-18, ניתן לתבוע אותו על רכישת משהו שלא בישר, על פי חוקים הקשורים לגביה ולמירמה. אבל התביעה תצטרך לעמוד קשות כדי להוכיח שהמזגר אכן גרש במירמה. אין לתבוע הורים על עבירות שנעשו על ידי ילדיהם. יחד עם זאת, אם קטין נחבט וגם מורשע, ניתן לתבוע מן ההורים לכסות את חובות, אם מטל כזה על הקטן.

מסייג: "הלקח האמיתי שצריך ללמוד מן הפרשה, יכול להעיל לעשות כל כך הרבה כסף. המסר שתפס אצל הילדים האחרים: למה לטרוח ולהשקיע מאמץ בנושאים כמו מרע וטכנולוגיה, כשאפשר לעשות הרבה יותר כסף בדרך הזו. מרוע ככלל לטרוח וללמוד, אם אפשר להתמדר בלי זה!" כריסטופר פיץ' הוא בן 16 ואינו אמור להיות אחראי לחובותיו. מומחה לענייני חוק אמר, בהתייחס לפרשה, שאין אפשרות לתבוע את כריסטופר על ידי בעל החוב, מפני שהוא קטין מתחת לגיל 18.

הרבה אחרי שכבר שיווק בשוק המניות האמיתיות. ההלוצ בשטח היה ג'ייקוב ריס-מוגן, בן 12 אז, בנו של עורך הטיימס לשעבר. הוא השתתף באספת בעלי המניות של אחת החברות הירקות, ובמהלכה קם על רגליו, ודרש ריבונות מוגדל עבור בעלי המניות. אבל כריסטופר פיץ' היה מיומן הרבה בשוק המניות, הרבה לפני שהחל ללמוד את הנושא בבית ספרו. המורה שלו לכלכלה, וידיד מרנע, הסביר כי גראה שחנעו היה מעורב לפחות כשנה בעסקי המניות.

שהתמודד העשן מעל מפרולת הבורסה האחרונה, התגלתה עברה מעניינת: בין המהמרים הקבועים בבורסה הלונדונית ובין המפסידים היו גם תלמידי בית ספר. הוא חשבו ביהר עם המשטרה עסקים כעת בגניון לבית הספר של 20 אלף לירות שטרלינג, שהפכו לחוב של כריסטופר פיץ', בן 16. זהו אינו מקרה בודד של יוזמה עסקית בקרב תלמידי בתי הספר והקליגים.

כריסטופר למד את רזי הבורסה בשיעורי הכלכלה בבית ספרו. הוא גילה כישורים יוצאי דופן בתחום. שיעורי הכלכלה המודרנית מקובלים כיום בגריטניה. המורים מגלים להקנות לילדיהם מושגי יסוד בהבנת הכעשה בשוק הכלכלי. בכיתה א' זה נעשה באמצעי המחשה משוטטים: תמונות ותפוזים. בגיל 11, נערים רבים עוזרים לכלכל את בית ספרם על ידי ניהול עסקים זעירים כמו שיטת חלונות ומכירת נקניקיות. כמעט כל בתי הספר מנהלים עסקים מעין אלה, ולכן זה לא כל כך מפליא, שבגיל 16, נער בריטי כבר מסוגל להבחין בין צניחות שיערי המניות לבין עלייתם.

הרלייל סלג'רף הבריטי ערך תחקיר בנושא. להלן המצוינות.

ליטרי העסקים היו לנושא מופלג בכוון הספר, ב-10 השנים האחרונות, ובחידה הקצו להם שעות לימוד רבות יותר במערכת השעורים. נושא המודעות הכלכלית, שולב בכל שנה במערכת הלימודים הכללית, וכך הגיע נושא אל התלמיד גם בתוך שיעורי ההיסטוריה והמתמטיקה השוטפים.

לנושא הכלכלי נמצא ביוקן בבתי הספר, אחר סטב הורג'קיינס, מרצה באוניברסיטת מנצ'סטר ומומחה לחינוך לעסקים. "מספר התלמידים המצטיינים ללימודי העסקים גדל בתמורה".

נושא הכלכלה המסורתית והכוחות המשפיעים על השוק הינו חתיק בבתי הספר, ונמצא במקום המרכזי בסדר הלימודים במערכת השעורים. יותר מ-40 אלף צעירים נבחרים בנושא מדי שנה. המספר חלק וגדל מכיוון שהצעירים כיום משוכנעים שידע בנושא הכלכלי יעניק להם הבטחה לכאורה לעיסוק מבנים בתום הלימודים.

גם משרד החינוך הבריטי תורם את חלקו לתופעה. הוא עוקב באופן קבוע אחר עיריכות מערכת הלימודים בנושא הכלכלי, כדי שהצעירים לא יפגרו אוד תעשה בשוק הכלכלי סביבם.

מודעות כלכלית הוא המונח החביב כרגע על המנהלים, שמנסים להצדיק את ההשקעה העצומה שלהם בנושא הכלכלי. "ההשיגו ב-10 השנים האחרונות", אמר הורג'קיינס - "מדוה".

מנהל אחת מודעות כלכלית, פיליפ בלי הספר את העסקים הזעירים שלהם. דוגמה אופיינית היא בית ספר ממוצע בן התלמידים אספו כ-200 ליש"ט כסף שתוריהו מרכישת מודעות עבור עיתון בית ספרם. את הדוח השקיעו בגניון.

בית ספר מלבדו, תלמידי בתי ספר ששגנו כל כך במכירת נקניקיות ברוכין עד שהמנהל נאלץ לסגור, למרות שחשק בעידוד בית הספר. הסיבה מסעדת בית הספר עמדה בפני פשיטת רגל.

עני מופלג נוסף במסגרת המודעות הכלכלית, חס ומשחקים הכלכליים, בעיקר זה הקטן. הילד במניות. הוא מנהל על ידי מוצעו: מסור של צעירים וכמעט בכל בתי הספר משחקים בו. זהו זה המשחק שבריטופר פיץ' נכנס ליתוכ בבית ספרו.

זמנים במטבח

מה שפחות דליה ניר

מי מפחד מתפוח-אדמה

תבשילים מתפוחי אדמה משיבים מאוד, וטובים במיוחד בחורף. תפוחי-האדמה חשוב לנוף בדיוק כמו הלחם, וגם מספר הקלוריות בתפוח-אדמה ביעוני דומה למספר הקלוריות שבפרוסת לחם (אם לא מטוגנים אותו כצ'יפס, כמובן). תפוחי-האדמה עשיר בוויטמינים בי וסי ובמינרלים שונים. רוב החומרים המזינים נמצאים קרוב לקליפה, ולכן עדיף להימנע מקילוף, אם רק אפשר, או לנסות ולהסיר שכבה דקה ככל האפשר.

מרק עם כופתאות

המצרכים: 4 שקיות של מרק עוף צה; 8 כוסות מים רותחים; מלח ופלפל לבן; 500 גרם תפוחי-אדמה מבושלים; כף מרגרינה בטעם חמאה; 2 חלמונים; כ-1/2 כוס סולת. מועכים את תפוחי האדמה, ומוסיפים מרגרינה וחלמונים. מערב בים היטב. מוסיפים סולת, ומשהים בצד. בסיר גדול ורחב ממיסים את אבקת המרק במים הרותחים. טועי מים ומתבלים במלח ובפלפל. מביאים שוב לרתיחה. צרים כופתאות מודעות בתפוחי, וזורקים למרק הרותח. מביאים שוב לרתיחה, ומבשלים כנשך כ-15 דקות.

פשטידה עם נקניקיות

המצרכים: ק"ג תפוחי-אדמה; 3 כפות מרגרינה; מלח ופלפל; 3 ביצים; 6 שיני שום מעובות; בצל קצוץ ומטוגן במשט שמן; 2 כפות אבקת מרק אסלמה. מורסים לפי מידה 150 גרם נקניקיות צמות; 100 גרם גבינה צהובה מגורדת; פירורי לחם. מוסיפים את תפוחי-האדמה, ובוזקים מעט פירורי שיחורכו. מנסים ומעכים למחית חלקה. טורפים את שארית הגבינה, אופים בחום בינוני כשעה.

הנימוס מחייב הפרעות בשידור

המצרכים: 2 כפות שמן; 3 בצלים גדולים קצוצים; 8 שיני שום מקר כות; 6 תפוחי-אדמה גדולים; מלח ומפריקת חריפה; מעט מים; 4 עלי דפנה; גרגרי פלפל אדום. מחממים את השמן בסיר רחב. מוזהבים את הבצל ואת השום. קולפים את התפוחים, וחוחכים לקוביות (אפשר לוותר על הקילוף). מוסיפים לסיר, מטגנים את קוביות התפוחים מכל צידיתן. מוסיפים תבלינים, מעט מים, עלי דפנה ופל מל אדום. מביאים לרתיחה, מכסים ומאדים מעל לרבה נמוכה במשך 30 דקות, עד שהתפוחים יתרככו.

גולש תפודים

המצרכים: 2 כפות שמן; 3 בצלים גדולים קצוצים; 8 שיני שום מקר כות; 6 תפוחי-אדמה גדולים; מלח ומפריקת חריפה; מעט מים; 4 עלי דפנה; גרגרי פלפל אדום. מחממים את השמן בסיר רחב. מוזהבים את הבצל ואת השום. קולפים את התפוחים, וחוחכים לקוביות (אפשר לוותר על הקילוף). מוסיפים לסיר, מטגנים את קוביות התפוחים מכל צידיתן. מוסיפים תבלינים, מעט מים, עלי דפנה ופל מל אדום. מביאים לרתיחה, מכסים ומאדים מעל לרבה נמוכה במשך 30 דקות, עד שהתפוחים יתרככו.

בצק במלית צנובר ותפודים

המצרכים: 500 גרם בצק עלים מוכן; 500 גרם תפוחי-אדמה מבושלים; 2 כפות מרגרינה בטעם חמאה; 2 כפות אבקת מרק מפי; רותה; בצל קצוץ, מטוגן ומסוהן; 2 כפות צנוברים; מלח ופלפל לבן; חלמו; ירשני טומשום. מרדיים את הבצק ל-3 עלים. מועכים את התפוחים בקערה. מוסיפים מרגרינה ואבקת מרק ומערבבים. מוסיפים בצל מטוגן, צנוברים, תבלינים וחלמו, ומשהים היטב. מרובים את התערובת בין עלי הבצק, מרחיבים ומגלולים כל עלה לעובות. מברישים בחלבון ביצה הורים שומשום. מניבים לחבות אפיה מודעת בנייד אפיה, ואופים בחום בינוני-גבוה עד שהעובות יהיו זהובות.

Advertisement for a kitchen renovation project. It features a large image of a modern kitchen with white cabinets and a sink. Text in Hebrew describes the project: 'בצו השנה ברהבה מטבח היוקרה של 88 במחירי יולי 87'. It also lists various services and contact information for the company.

קלאסי בריוע

מהו המכנה המשותף בין הנסיך מוילס, מאצ'ו סקוטי, בוקר וליצ'ז • תשובה: הבד המשובץ. קלאסיקה, שאינה יוצאת מהאופנה • החורף בחרו המעצבים לשבץ מקטורנים, חליפות, חצאית, בלייזרים וחצאיות

נורית בת יער

שמלת כותונת עם נימורי קטיפה על צמר משובץ. ועודד פרוביזור, (נילום: סמי בן-דוד)

בסגנון כפרי - חצאית השוממת לקדסול, עם מקטורן מטר ארוך. (נילום: מנחם עוז)

שילוב של מכונה עתיקה עם מלת שתי עליונות בעלת שני צדדים. (נילום: מנחם עוז)

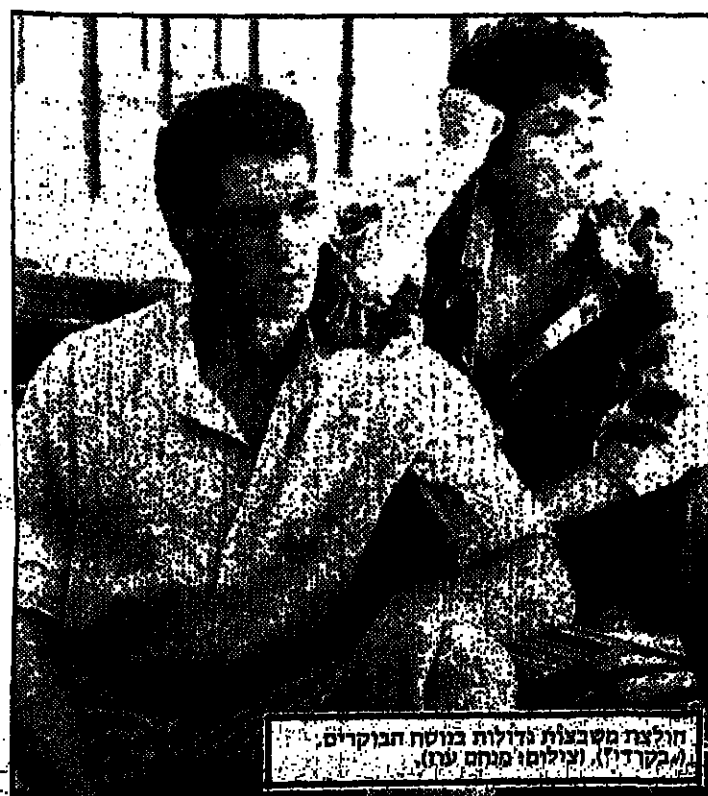
מ שבוט. המאצ'ו הסקוטי מוכן להתחיל לחורף חצאית, כרי ללבשן. נסיך וילס היה כל כך דלוק עליה, עד ששמו הפך לשם נרדף לאחד מהשבצות. כריסטיאן דיוו היסב אותן לסמל המסחרי שלו. הנציח אותן על בקבוק בשם שלו.

בוקר המערב המרוע מחברים אותן למכנסי ג'ינס, בחולצות פלאנל מסוגנות והליצנים אינם מוכנים להוציא שום שפן מהשרוול כלי הקמיע שלהם - מכנסי משבצות גדולים ומרשלים, תלולים על צמר שליקעס.

משבצות, יותר משותן אופנה, הן קלאסיקה. כמעט אין חורף שהאופנים מתנוגדים מהן. במשך השנים התכו לאחד מסוגי החיבר של אריג וצמר האכזרי. ובכל זאת השנה, כך נראה, המעצבים משתעשעים בהן יותר מתמיד. אפשר לאמר שחן על חקן של להיט.

אנדרה קורג' הולך על משבצות הנסיך מוילס, הגדולה מורכבת כשחור-לבן או אפור-לבן. הוא עיצב מכנה מקטורן סגנר מהקצו, הסימון המהירות שלו חונגת על רקע של חצאית צרה, אחידת צבע. פייר קארדן וג'יאנה ורסאצ'ה בוחרים במשבצות הפסיטה הזעירה, המכונה גם רגלי-הנגול (פי דה פול). קארדן שילב אותה בעליזות פיסולית. ורסאצ'ה

בתמונת השער: חליפת משבצות בגווני ב' וזית של ג'ורג'יו ארמאני, ניו-יורק. מעליה - מעיל-גשם שקוף עם גימורים שחורים.

החליפת משבצות הרגילה בקטן הבוקר, (נילום: מנחם עוז)

רכיטת צמר דק רוסית על שמלה צרה מצמר דק. (מרטין). (נילום: מיכה מירשנר)

מכנסי פשתן משובצים בשחור, קרם וזית. (קסטרו מודל). (נילום: אלדד מאסטר)

משחקים בנורק, סול. ב' ואדום. (מנחם עוז)

חצאית סקוטיה בגימור ארוכה, בגבעי אדום, שחור, צהוב. (נורה ברוטקי)

התמונה הראשונה עמוד 12

הקזא מן האל

ביטוח פרסום בשוק הידידות

אשר

מיבצע "הימים הבטוחים"

כמה מודעות אתה צריך לפרסם כדי למכור דירה?

הנסיגה הראה שרק לעיתים רחוקות מאד, נוסק המפרסם בלוח הכללי של ידיעות אחרונות ליותר מאשר 4 מודעות, לביצוע מוצלח של עסקה. ואין זה פלא, הלוח הכללי הוא היחיד המגיע לשלושה מכל ארבעה קוראים בישראל.

וח אומר - מודעתך מגיעה בכל פעם ליותר מ-2 מיליון קוראים!

עם עוצמה כזו של חשיפה, אתה מקבל הצעות רבות יותר וגם משיג את המחיר הטוב ביותר עבור הנכס שלך.

עכשיו אתה יכול לשלם פחות במבצע "הימים הבטוחים"

תמורת תוספת של 19.50 שקל בלבד, תוכל לפרסם את מודעתך 4 פעמים בימי ששי שחם הימים הבטוחים ביותר לביצוע עסקה. תוכל כמובן לבחור בימים אחרים, לפי נוחותך, והכל תוך תקופת של חודשיים.

* במסגרת ביטוח הפרסום תוכל לבחור גם בחבילה של 8 מודעות לחודשיים.

הלוח הכללי ידיעות אחרונות

הטלפון לא מפסיק לצלצל

לפרטים והזמנת מודעות פנה אל סוכנויות הפרסום או אל משרד הלוח הכללי טל: 03-261211

גם הסקרים האחרונים מאשרים

שלושה מכל ארבעה קוראי עיתונים בישראל מעדיפים את "ידיעות אחרונות".

שני מחקרים חדשים ובלתי-תלויים זה בזה (מחקר טלסקר / יולי 1987 ומחקר פור"י - מחקר דעת קהל לישראל / יולי 1987) מראים:

- שלושה מכל ארבעה קוראי עיתונים בישראל - קוראים בערב שבת את "ידיעות אחרונות".

- רוב מכריע של אלה הקוראים יותר מעיתון אחד - רואים ב"ידיעות אחרונות" את העיתון העיקרי שלהם.

- רוב קוראי העיתונים בישראל אינם קוראים עיתון אחר חוץ מ"ידיעות אחרונות".

ידיעות אחרונות
העיתון של המדינה

مكتبة الأصل

ההכרזה הראשונה של עיצובי התערוכה "הכני מוחדרני שיש" - מעורבות מלאה של המעצבים והציבור. המעצבים והציבור יחדיו יוצרים את התערוכה.

עמנואל בריקדא

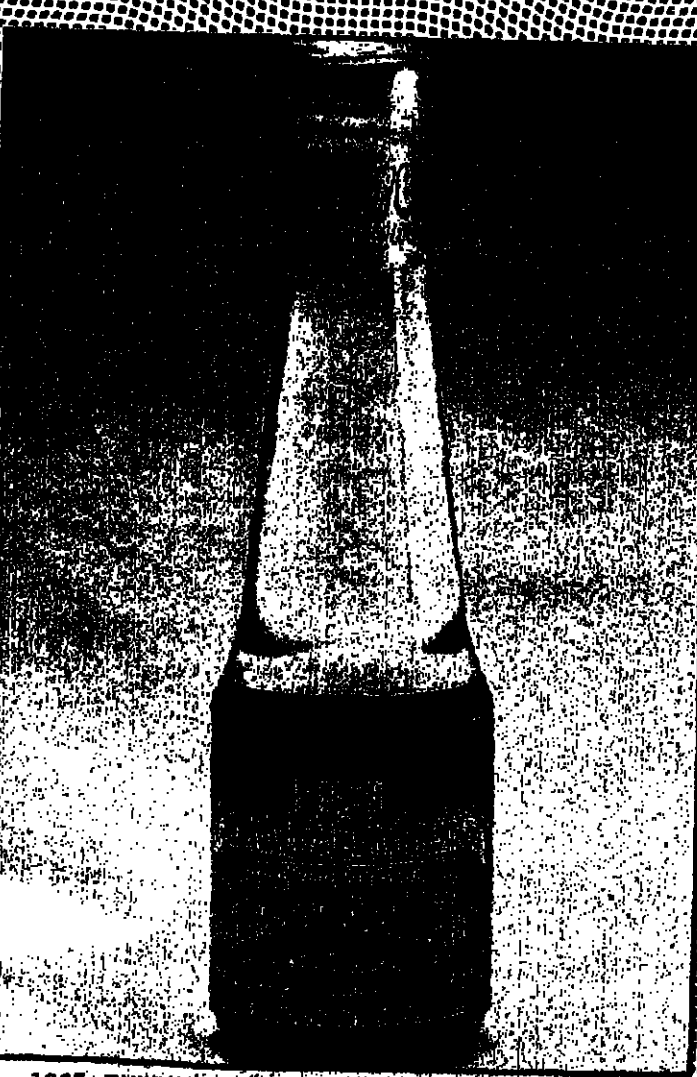
הכני מוחדרני שיש

שתי נקודות: מערכת איחסון מודולרית. 1987. עיצוב: חזי בבלי וניר גלבוע.

מלח הארץ, 1987. איור של יואל גילנסקי למי תצלום של שיוקה אומיר ז"ל.

צ צמרדע, 1982. איור של חזי קמינסקי לאנימציה בתוכנית הטלוויזיה "רחוב הומסום".

חזי קמינסקי ויואל גילנסקי. תוצרת עבודתם יחד: כותית מטען "דפול", תל-עדשים, 1987.

בונקר, כרוז לתאטרון "הבימה", 1983. עיצוב של אשר (שרי) ארנון.

המסותף לאהתיים של הליבא לעיצוב החריש של רוב עיתוני ישראל: לסלפון ההלחנים החריש: למיקלרת המהכנים: לסרוויסיהקראמיקה בעל הבורה המורוה: למוסטר של שלוםעשיו ולעיצוב התרמית של התחיה את כל המוצרים האלה, ורכים אחרים, חמצא כמוניאל ישראל תחת הכותרת: בוגר בצלאל. בוגי כעאל של 20 השנים האחרונות עיצבו גם את הקוספית של הליבא וגם את הדימוי החריש של כמעט כל עיתוני ישראל. הם עשו מהפכה במראה הפרסומות המסחרית, המציאו פנטזים מנוגים ועיצבו פוסטרים, טיפוח תקליטים, רכיסים, טפייאורה ומה לא.

בוגר אחר עבר עשר שנים כדי לעצב כלירכב פשוטים, כי ויכלו קשישים ומוגלים להטיע את עצמם בנחות, גם כי להיות הנהיג מורסים. את הרכב הזה מייצגים עשוי בקיבוץ אפיקים וגם מייצגים אותו לארצות אחרות. רונטה.

את הליבא הפסיקו ליצר, אבל אומרים לי. זאת האהתיים, שהוא יותר נקי, יעיל וגוה מכל מה ששטרכ מחפשה הבכאית, רכשו לרוד שטיס במסייבצור אחרים. רונטה.

איווקה נאון, ער לפני כמה שבועות האוצר הראשי של מוזיאון ישראל, חזר לחבוש את כובעו הישן: אוצר לעיני עיצוב. הוא בוגר בצלאל ואוצר התערוכה האחר, הקרויה: בוגר בצלאל. הוא משקיץ בעסק הרכבה מאור פערובות ואינספוריות. בטר מבשרו. הוא מכיר כל מוצר ויוצר לשיקר אותו לכל בוגר. יודע לרבר בידענות ואיכות על כל מימצא. כשבילו, זה המיפנן של העיצוב הישראלי המודרני. הב מורדני שיש. אולי אשה לשרות מרינות-העיצוב הקלאסיות. זו כבר תכלית מרחוקת. אבל, כך הל, הוא אומר, אנחנו במשחה מוכה.

תערוכה זה באה לתקן, אומר נאון. עיוות מתמשך, בשעתו, ערכו כמוניאל ישראל תערוכה שנקראה: באן ועכשיו. וכל הצג שם, וולת עיצוב. ואחר-כך היו תערוכות שתיעדו את יסור בצלאל ושנותיה האשונות. את בצלאל החריש - השנים בין 1935 ו-1955. אף אחד עוד לא ערך תערוכה של בצלאל מאז שנות ה-60. בגילגול המתמשך עד היום.

כאלף בוגרים הוציאו מחלקות העיצוב של בצלאל - עיצוב גראפי.

עיצוב סביבתי, צורפות וקררות - כ-20 השנים האחרונות. מאז אמצע שנות ה-60, בערך, נתפסות כשלב ההתהוות והקיום של מאגר מעצבים מודרניים, נוכחים ומשפיעים.

רוד טרסקובר, רמות מרכות בעיצוב הישראלי, איננו בוגר בצלאל. למר רק שנתים והסלים את לימודיו באנגליה. בצלאל, זו שלפני התמורה לא ענתה על חביעותיו. בשבילו, זה היה מוסר ארכאי, רומה, שהתעורכה, למרות הכותרת המנדרה, מייצגת גם אותו. הוא פאטריוט גדול שלה, מרבר בערה, עיצב לה את הברות, הקסלוג והדימוי הכללי.

ראשית המהפכה, לפי התפיסה האחר, עם מינוי, ב-1961, של פליקס דארנל כמנהל בצלאל. דארנל, ארכיטקט, התמנה טשע אונסק"ו. דארנל פתח מחלקות תרבות לעיצוב, במונח, התחילה בצלאל, לראשונה, לעסוק בארכיטקטורה. הוא החליף מנהלי מחלקות אלה, דארנל כיהן במישורו ופון קצר, שנתים או שלוש. המהפכה האחרונה היא זו של רן הספר, המנהל בין 1964 ושלהי שנות ה-70.

הספר, צייר, הוא רמות שנויה במחלוקת. חיקיק המחלקה לאמנות, מורים ומטורמים, התקיינו בגדר. הוא נתפס בעיניהם כמי שנתפסל לחרות האמנותית ולחרות ההוראה, אבל המעצבים הוא מרפכן ללא עוררין.

נאון, טרסקובר וחבריהם מרברים על "ער הספר" ומהספר. כנשך כל השנים הרבות, לא היה שום הכרה בערך הסגולי של העיצוב. בבצלאל יכירו עיצוב במטרה אחת: לתת לאנן, שלא מתפרנס משיווק אמנותי, יכולת להרוויח את מחייתו. כלאכה שישוית, אבל צרדת.

מהפכה של הספר, אומר נאון. היתה ביורש בית הספר, כמגל, שניקו את בצלאל לאפיקים המרכזיים של העיצוב בעולם. בצלאל הפך להיות מוסר בוגי על פי מודלים בריטיים וחולגניים של עיצוב, הסטנדרט - אידימי, האדיאלוגיה - יצירתית.

רוד המורים החריש בבצלאל הביא אותו תפיסה אליטיסטית. במחלקות העיצוב של בצלאל, אומרים לי, היה קשה להתקבל, ועוד יותר לשררה. המשיכה היתה תמיד כלפי מעלה. לא משום היה לתקנים על יד הגאונים של כל ביתה.

יואל גילנסקי, טעב גראפי, סבור, שהאליטיזם נמצא, בבצלאל, בתהליך מסיים של נטיה. תלמידים לשעבר טוענים, כי יחכו

סאיכות ההתחאה קררות, אולי, בעיקר בגלל בעיות טעמיות של המוסר.

המעצב, דיוניר, בצע"ה, הוא רמות יותר ויותר מופת. החריש שנותן דוגה לתכנים קיימים, למצאה של המציאה גוהן מנדרה. המעצב שחרר בעיות של אחרים. מווח השפעה - עצום. לא צריך לנסות. האופסיה העיצובית מוכרת לכולנו. מסעבר התמלילים עליו אני כותב בדגש זה, וער מיכנה המסות החליף בשמיים. ישראל, שנים רבות, היתה צרכנית של תפיסות עיצוביות ורות. המעצבים מהדורות הראשונים עלו לכאן מאירופה. גם אנו, בודרנו, התפעלנו, מכדיס בנותחנותנו, מהעיצוב הסקנדינבי, הצרפתי או האיטלקי.

התערוכה האחר היא מיסטרנכח של רמות המעצבים האשונים שהתחנכו בישראל. היא גם נתפסה להציג נכ ישראל. בתוך שפת העיצוב הבינלאומית, טרסקובר מרבה לרבר על עיצוב ישראלי מקורי. חוצות הארץ, קרא לתערוכה ולספר שלה. מעצבים כדן רייזנבר וצילה מנסי ממשלים התחלבו בזאנר בינלאומי. היום, השמות הם רבים. רק 44 מתוך כאלף הבוגרים של 20 השנים האחרונות, שנותחמים מתעורכה - מה זה הייטרינוצטו?

איווקה נאון, אנשים שנוכחים בשוק, כהשפיעים ומורגשים. ונופיה ההיסטוריה היא וכות הקיום העיירית של העיצוב.

האוצר אינו מתעלם מהקוול הבוגם ליצורים, שפשו עבודות עיצוב חסונות כשביל התעשייה הצבאית, האחריות ונורמים חסיים אחרים. הרשימה בצופה שנות מוכרים שפעון ונדהאז עיצב כמה עיתונים ושי אתגר הוא אמן של בורות, רבות מהן להצגות-יאטרון. יש מאירים כמו עמוס בירדמן, יחנן לקיצניץ, מישל קישקה או יואל גילנסקי. יש אילן מלכה, שעיצב מערכות-תורמיה שלמות. יש ויקטור פרוסטגי, טעב שנים.

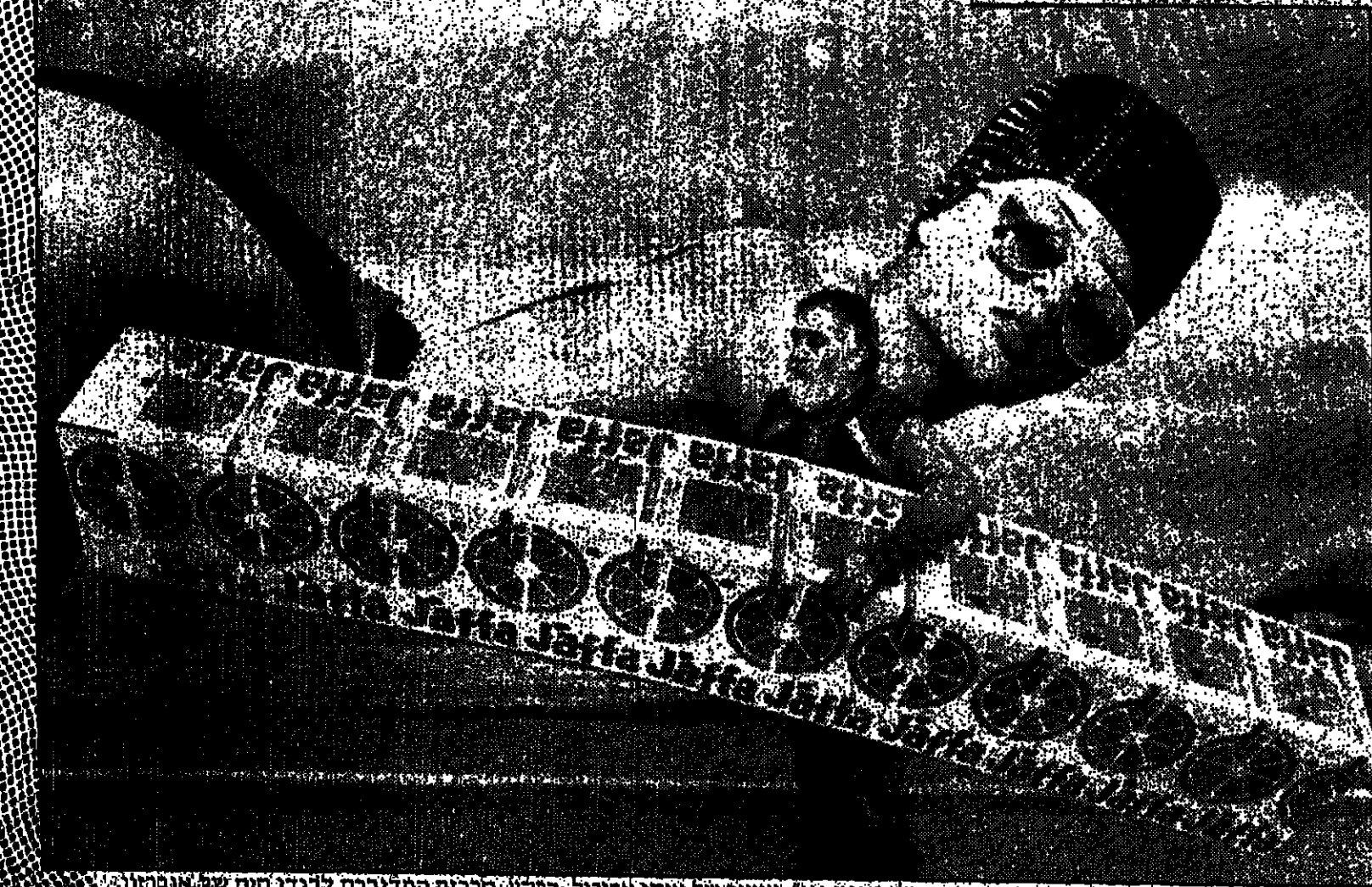
רק כמה מהשמות.

זה המיפנן המאסיבי ביותר של עיצוב ישראלי, קיוב-לודאוי, שכי רבר-עיצוב חשוב של שני העשורים האחרונים נמצא בתערוכה.

רמה עשירה.

איווקה נאון, עכשיו שיבואו המעצבים הבוגרים ויעשו תערוכות-יחיד. עכשיו יש להם לניטימציה של חכרות במשפחת האמנות.

כל זה התחולל אנמול, הרצ בינאר.

איווקה נאון, אוצר התערוכה, עם קרטון האריות של "תפרו ימר", עיצוב של איווקה אביטל. במקע, הכרזה המדיברת לבגדי חים גע אנמולוג.

עכזא מן האצל

